

MYND: ÁLVUR HARALDSEN

– Einaferð froskmaður, altíð froskmaður. Vit hava tætt samanhald, og eru altíð vælkomnir aftur, sigur Petur Gotfredsson

Vil trýsta seg sjálvan

Hvussu fær ein føroyingur hug til at royna seg í torførasta og harðasta útbúgvingini, ið danska verjan bjóðar? Petur Gotfredsson vísir á, at tað er nokk nakað, ið altíð hevur ligið í honum.

– Tá eg var smádrongur, dámdi mær altíð væl at spæla ránsmaður og løgregla, og hasin hugurin til spenning hevur altíð fylgt mær. Harumframt havi eg havt tað soleiðis, at tá eg skal velja tvær leiðir, so velji eg altíð tann harðara vegin, um tað gevur meining. Men eg havi altíð ynskt at trýst meg sjálvan til tað harðasta.

Longu sum 18 ára gamal gjørði Petur Gotfredsson so fyrstu royndina at sleppa inn í Frømanscorpset, men endaði tað við, at hann fekk ein lítlan skelk.

– Tað ber til at søkja inn á Frømanscorpset sum vanligur persónur. Ein nýtist ikki at vera partur av verjuni áðrenn. Tað var tað, ið eg gjørði, men satt at siga fekk eg ein lítlan skelk. Eg var slett ikki klárur til tað, og kom heldur ikki serliga langt í úttøkuni.

Í dag hevur hann lyndi til at

flenna eitt sindur eftir sær sjálvum. Sum 18 ára gamal var hann nevniliga slett ikki greiður yvir, hvat kravdist fyri at gerast froskmaður.

– Eg helt, at eg kundi vinna á verðini, men at gerast froskmaður krevur sterka sinnislaga og sálarliga fyrireiking. Man má veruliga vilja tað, og ikki bara tí, at man heldur at tað ljóðar feitt. Um alt ikki er í ordan, so klárar man tað ikki. Man má brenna fyri hesum meira enn nøkrum øðrum, annars er tað eingin kjansur, at man fullførir tað, sigur Petur Gotfredsson.

Eftir at hann hevði fingið eitt nei frá Frømanscorpset, søkti hann inn í danska herin, har hann gjørði hertænastu í Holstebro. Eftir tað fór hann víðari á sersjantaskúla og brúkti herin sum eitt slag av lopføl til næstu umsóknina til Frømanscorpset.

Inn í lovaða landið

Í 2012 søkti Petur Gotfredsson so inn, og gjørdist ein av sekstan persónum, ið vórðu úttiknir til sjálvan skúlan. Loksins upprann dagurin, ið Petur Gotfredsson hevði droymt

um síðan hann sum 18 ára gamal søkti upptøku í herliðnum á fyrsta sinni.

Í fyrstani var gerandisdagurin á skúlanum tó nógv harðari, enn Petur Gotfredsson kundi ímynda sær, tá hann søkti.

– Eg ringdi heim onkrar dagar og skar í sjóðheitan grát. Tað var ikki tað líkamliga trýstið, men sálarliga varð man kroystur út á eggina. Men eg hevði sett mær fyri, at hetta var nakað, ið eg skuldi klára, og tað gjørði eg eisini. Eg megnaði at gjøgnumføra sterkastu og harðastu útbúgvingina í Danmark, og ein tann mest virda hernaðarútbúgving í verðini, greiðir Petur Gotfredsson frá.

Serliga var tað ein venjing, ið føroyski froskmaðurin minnst sum serliga torføra at gjøgnumføra.

– Eg minnst, tá vit skuldu venja at kava. Tað var øgiliga hart, og kann ikki samanlíknast við nakað her í Føroyum. Tingini vit gjørdur í dýpdini vóru óhugnalig. Tað kundi taka fleiri tímar, har vit vórðu trýst til tað síðsta undir vatni og í bølamyrkri.

Hóast gerandisdagurin var

sinnið. Soleiðis er tað bara, men tað ræður um at síggja ljósið fyri endan av tunlinum, sigur Petur Gotfredsson.

At talan er um eina harða útbúgving vitnar lága talið av froskmonnum í danska ríkinum um, og meðan tey vóru sekstan fólk, ið byrjaðu samstundis sum Petur Gotfredsson, so vóru tað einans fimm mans, ið, eftir níggju mánaðir harðari venjing, við endan av 2013 kundu kalla seg sjálvar froskmenn.

Alt ber til

Við byrjan av 2016 vendi Petur Gotfredsson aftur til Føroyar eftir fleiri ár í donsku verjini. Undanfarnu tvey árin vóru brúkt í tænastru fyri Frømanscorpset.

– Eingin dagur var tann sami. Vit vandu í heilum tær støður, ið vit kundu enda í. Tað eru tær uppgávur, ið vanligi herurin ikki kann. Tað kann vera at bjarga gíslum, sabotasja ella at eygleiða persónar og mál. Vit arbeiddu í øllum umhvørvum í verðini. Tað vil siga í arktiskum umhvørvi, í fjøllum, undir og á sjónum, í luftini o.s.fr.

Talan var um eitt lív, ið setti hørð krøv til likamið og sinnið.

– Í lívinum sum froskmaður kundu vit aldrin taka okkum av løttum, tí vit skuldu altíð vera klárir, bæði sálarliga og líkamliga, um nú okkurt hendi. So vit brúktu nógva tíð at halda venjingina við líka.

Hóast hann ikki longur er aktivur sum froskmaður, so merkir tað ikki, at hann hevur slept tann partin av lívinum.

– Einaferð froskmaður, altíð froskmaður. Vit hava eitt øgiliga tætt samanhald, og eru altíð vælkomnir aftur. Serliga er tað tann árgangurin, ið man kom ígjøgnum saman við, ið heldur tætt saman, greiðir Petur Gotfredsson frá.

Spurdur um hvørjar lærdómar hann hevur tikið við sær frá Frømanscorpset, nevnið hann serliga trý ting.

– Tað fyrsta er, at alt ber til. Harnæst er ongantíð at geva upp. Triðja er at seta sær mál og arbeiða fram móti tí.

Skal undirvísa ungdomi

Í heyst byrjar ein nýggjur kapitull í lívinum hjá Petur Gotfredsson, tá hann verður partur av toyminum av lærarum í Ítróttarháskúlanum í Suðuroynni. Har skal hann standa fyri adventure-breytini, og hann er skjótur at svara, tá hann verður spurdur um, hvat ein froskmaður kann læra næmingunum.

– Eg kann geva næmingunum betri sjálvsálit og læra tey at mæta avbjóðingum, seta sær mál og arbeiða fram móti tí. At leggja ein hugburð í tey, um at alt ber til við einum góðum vilja. Onnur hava kanska talent ella annað, ið gevur teimum ein fyrimun, men um tú hevur rætta hugburðin, so skalt tú nokk klára alt tað, ið tú setur tær fyri. Úrslitið av tí líkamligu menningini kann hvørva aftur, men tann sálarliga menningin verður verðandi, sigur Petur Gotfredsson at enda.

MYND: FRØMANSCORPSET

harður at byrja við, so gekk tað ikki leingi til Petur Gotfredsson vandi seg til hann.

– Sálarliga og líkamliga venur man seg við ein nýggjan gerandisdag. Óansæð hvussu rotin hann er, so er tað bara ein spurningur um tíð, áðrenn hann gerst vanligur. So fyrstu tíðina var talan um ein mentanarskelk, men eftir nakrar vikur venur ein seg við, at gerandisdagurin er harður á likamið og